

267

~~WAZ~~

vanar-se v. pron. Mostrar-se
satisfet, lloar-se, de les qualitats,
accions, etc. prèquies o que hom
s'atribuex; gloriejar-se

vanagloriar-se v. pron.

vanagloria, vanar-se

vanagloriejar-se v. pron. Vanaglo-
riar-se, gloriejar-se, ~~vanar-se~~

vanaglorios -osa adj. Ple de va-
nagloria

vanagloriosament adv. Amb
vanagloria

vanament adv. D'una manera
vana, sense efecte, en va

vàndal -a m. i f. Individu d'un
poble germànic establert antiga-
ment al sud del Bàltic, que